

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, declarat de inculpata

***Chiforișin Zinaida Gheorghe**, născută la
09 iulie 1974 în s. Curchi, r-nul Orhei, domiciliată în mun.
Chișinău, str. Gh. Asachi 63, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 20 aprilie 2012 – 18 martie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>18 aprilie – 04 iunie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>16 octombrie – 18 decembrie 2013;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 martie 2013, Chiforișin Zinaida a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzută de art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Chiforișin Zinaida este învinuită că în perioada decembrie 2010 - ianuarie 2011, aflîndu-se în mun. Chișinău, acționînd împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar, a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală pe teritoriul țărilor membre ale spațiului Schenghen, și anume intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Italiei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei, a cetățenilor R. Moldova Ciobanu Oxana și minorului Ciobanu Cristi, care nu sunt cetățeni sau rezidenți ai acestor state.

Astfel, la începutul lunii decembrie 2010, Chiforișin Zinaida, acționînd în scopul obținerii unui folos financiar prin organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul Italiei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei, de către Ciobanu

Oxana și minorul Ciobanu Cristi, a contactat-o telefonic pe Ciobanu Oxana. În cadrul convorbirii telefonice, ea a convenit cu ultima să primească pentru organizarea migrației în Italia a ei și fiului minor al acesteia Ciobanu Cristi suma de 5000 euro.

Apoi, tot în perioada lunii decembrie 2010, Chiforișin Zinaida, dorind și urmărind realizarea acțiunilor sale de organizare a migrației ilegale a Oxanei Ciobanu și a minorului Cristi Ciobanu în Italia, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei, în baza unor documente frauduloase, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, i-a fixat Oxanei Ciobanu o întâlnire în mun. Chișinău. În cadrul întâlnirii menționate, cunoscând cu certitudine că Ciobanu Oxana și minorul Ciobanu Cristi nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Italiei, a primit de la aceasta pașaportul național cu seria și nr. B0896695 pe numele Oxanei Ciobanu în care era inclus și copilul acesteia Ciobanu Cristi, care era necesar pentru perfectarea, în cadrul agenției turistice SRL „Vernon Prim”, a pachetului turistic, pentru a ascunde în mod fraudulos scopul real de solicitare a vizei de intrare și ședere pe teritoriul Bulgariei și un avans în mărime de 250 euro, ceea ce constituia o etapă a acțiunilor de organizare a migrației ilegale.

Ulterior, Chiforișin Zinaida, în perioada lunii ianuarie 2011, acționând în comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, întru atingerea scopului infracțional și pentru realizarea primei etape a migrațiunii, deși cunoștea cu certitudine că Ciobanu Oxana și Ciobanu Cristi nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Bulgariei și nu doresc să plece în excursie turistică în această țară, prin depunerea declarației false cu privire la scopul vizitei în Bulgaria a obținut prin intermediul agenției turistice SRL „Vernon Prim” vizele de intrare și ședere pe teritoriul acestei țări sub pretextul plecării la odihnă în țara respectivă.

La data de 20.01.2011, în temeiul declarației false menționate, Ambasada Bulgariei în Republica Moldova a eliberat Oxanei Ciobanu viza de intrare și ședere pe teritoriul Bulgariei cu nr. BG0918194 și minorului Ciobanu Cristi viza de intrare și ședere pe teritoriul Bulgariei cu nr. BG0918193, valabilă de la 25.01.2011 pînă la 14.02.2011.

În continuare, la 26.01.2011, pentru a organiza intrarea și șederea ilegală a Oxanei Ciobanu și a minorului Cristi Ciobanu pe teritoriul Italiei prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei, Chiforișin Zinaida după ce a obținut de la agenția turistică SRL „Vernon Prim” vizele nr. BG 0918193 și nr. BG0918194, s-a întâlnit cu Ciobanu Oxana în mun. Chișinău și i-a transmis ultimei pașaportul pe numele acesteia, în care erau aplicate vizele fictive menționate.

Astfel, Chiforișin Zinaida a comis infracțiunea prevăzută de art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, organizarea migrației ilegale, adică organizarea în scopul obținerii directe a unui folos financiar a intrării și șederii ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșite asupra a două persoane, de mai multe persoane.

Instanța a menționat că acuzatorul de stat n-a prezentat în instanța de judecată careva probe ce ar dovedi că au fost prezentate sau utilizate documente neveridice sau frauduloase la obținerea vizei. Or, vizele obținute de la agenția turistică SRL

„Vernon Prim” cu nr. BG 0918193 și nr. BG 0918194, perfectate și eliberate de Ambasada Bulgariei, pașaportul și celelalte acte depuse la SRL „Vernon Prim” pentru a obține vizele, sunt veridice.

Avînd în vedere că alte probe ce ar putea dovedi vina inculpatei nu sunt, că pe parcursul examinării cauzei în fond acuzația nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor ar dovedi cu certitudine existența faptei infracțiunii, inculpata urmează a fi achitată din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Chiforișin Zinaida să fie condamnată în baza art. 362 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul turismului pentru o perioadă de 4 ani.

Apelantul a invocat că vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile și legal acumulate în cadrul urmăririi penale.

Probele respective indică la faptul că viza a fost obținută fraudulos, prin declarare falsă de deplasare la odihnă în Bulgaria. În conformitate cu declarația părții vătămate, de perfectarea vizei pentru ea s-a ocupat anume inculpata.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Chiforișin Zinaida a fost condamnată în baza art. 362/1 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, adică 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de organizarea migrației legale a cetățenilor pe un termen de 2 ani.

Instanța de apel a constatat că, Chiforișin Zinaida, aflîndu-se în mun. Chișinău, acționînd împreună și în comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar, a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală pe teritoriul țărilor membre ale spațiului Schengen și anume intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Italiei, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei, a cetățenilor R. Moldova Ciobanu Oxana și minorul Ciobanu Cristi, care nu sunt cetățeni sau rezidenți ai acestor state.

Astfel, la începutul lunii decembrie 2010, Chiforișin Zinaida, acționînd în scopul obținerii directe a unui folos financiar prin organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul Italiei prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei de către Ciobanu Oxana și minorul Ciobanu Cristi, a contactat-o telefonic pe Ciobanu Oxana. În cadrul convorbirii telefonice, Chiforișin Zinaida a convenit cu Oxana Ciobanu să primească de la aceasta, pentru organizarea migrației în Italia a ei și fiului minor al acesteia Ciobanu Cristi, suma de 5000 euro.

Apoi, tot în perioada lunii decembrie 2010, Chiforișin Zinaida, dorind și urmărind realizarea acțiunilor sale de organizare a migrației ilegale a Oxanei Ciobanu și a minorului Cristi Ciobanu în Italia, prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei în baza unor documente frauduloase, acționînd de comun acord cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, i-a fixat lui Oxana Ciobanu o întîlnire

în mun. Chișinău. În cadrul întâlnirii menționate, cunoscând cu certitudine că Ciobanu Oxana și minorul Ciobanu Cristi nu dispune de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Italiei, a primit de la aceasta pașaportul național cu seria și nr. B0896695 pe numele Oxanei Ciobanu în care era inclus și copilul acesteia Ciobanu Cristi, care era necesar pentru perfectarea în cadrul agenției turistice SRL „Vernon Prim” a pachetului turistic pentru a ascunde în mod fraudulos scopul real de solicitare a vizei de intrare și ședere pe teritoriul Bulgariei și un avans în mărime de 250 euro, ceea ce constituia o etapă a acțiunilor de organizare a migrației ilegale.

Ulterior, Chiforîșin Zinaida, în perioada lunii ianuarie 2011, acționând în comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, întru atingerea scopului infracțional și pentru realizarea primei etape a migrațiunii, deși cunoștea cu certitudine, că Ciobanu Oxana și Ciobanu Cristi, nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Bulgariei și nu doresc să plece în excursie turistică în această țară, prin depunerea declarației false cu privire la scopul vizitei în Bulgaria, a obținut prin intermediul agenției turistice SRL „Vernon Prim” vizele de intrare și ședere pe teritoriul acestei țări sub pretextul plecării la odihnă în țara respectivă.

La 20.01.2011, în temeiul declarației false menționate, Ambasada Bulgariei în Republica Moldova a eliberat Oxanei Ciobanu viza de intrare și ședere pe teritoriul Bulgariei cu nr. BG 0918194 și minorului Cristi Ciobanu viza de intrare și ședere pe teritoriul Bulgariei cu nr. BG 0918193, valabilă de la 25.01.2011 pînă la 14.02.2011.

La 26.01.2011, pentru a organiza intrarea și șederea ilegală a Oxanei Ciobanu și a minorului Cristi Ciobanu pe teritoriul Italiei prin tranzitarea ilegală a teritoriului Bulgariei, Chiforîșin Zinaida, după ce a obținut de la agenția turistică SRL „Vernon Prim” vizele nr. BG 0918193 și nr. BG 0918194, s-a întâlnit, cu Ciobanu Oxana în mun. Chișinău și i-a transmis ultimei pașaportul pe numele acesteia, în care erau aplicate vizele fictive menționate.

Instanța a reținut că probele prezentate și cercetate în cadrul ședinței indică expres că viza părții vătămate a fost obținută fraudulos și anume sub pretextul de deplasare la odihnă în Bulgaria și că în conformitate cu declarația părții vătămate făcute la urmărirea penală, de perfectarea vizei pentru ea s-a ocupat inculpata.

Cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus dovedesc în întregime vinovăția inculpatei și careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu se atestă deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția ultimei în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 362/1 alin.2 lit. b), c) Cod penal - organizarea migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării și șederii ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită asupra a două persoane și de mai multe persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 362/1 alin.(2) lit. b), c) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, că inculpata nu are antecedente penale și întreține un copil minor.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că instanța de apel nu a aplicat corect legea la faptele reținute prin decizia sa, iar constatarea acestor fapte s-a efectuat cu încălcarea dispozițiilor de drept formal sau procesual.

Decizia atacată este una formală, cuprinde de fapt doar enumerarea probelor din actul de învinuire și apelul procurorului, nefiind efectuată o analiză a probelor ce confirmă sau infirmă vina ei, neindicându-se în ce constă caracterul ilegal al activității instanței de fond, prin ce se exprimă încălcarea de lege comisă, precum și mijloacele privind repararea ei prin analiza materiei reglementării și jurisprudenței.

O astfel de lipsă de motivare adecvată a cerințelor legii într-o hotărîre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

Instanța de apel nu a adus nici un considerent și nici un temei ce ar justifica soluția de respingere a declarațiilor părții vătămate date în instanța de fond și de apel, și de punere la baza condamnării a declarațiilor părții vătămate de la urmărirea penală.

Astfel de circumstanțe cum ar fi aducerea persoanei de gen feminin în mod inopinat la sediul organului de poliție, fiind însoțită de un copil de vîrstă fragedă, cu vîrsta de numai un an, audierea acesteia mai multe ore în șir de către colaboratorii de poliție, semnarea procesului verbal de audiere fără a citi cele consemnate în el, toate la un loc, indică în mod cert despre starea extrem de vulnerabilă în care dînsa se afla și creează suspiciuni puternice și rezonabile despre credibilitatea afirmațiilor părții vătămate, conform cărora dînsa a fost constrînsă psihic de către polițiști să dea anumite declarații. Obținerea declarațiilor prin așa modalitate de interogare este contrară legii și astfel de mărturii în totalitate nu pot fi puse la baza unei hotărîri judecătorești.

Într-o atare situație era obligația organului de urmărire penală, în speță a procurorului, să probeze neaplicarea relelor tratamente în timpul audierii părții vătămate în cadrul urmăririi penale.

Această obligație procurorul nu a realizat-o. Mai mult ca atît, în situația cînd partea vătămată a făcut declarații privind aplicarea de rele tratamente în privința sa, procurorul nu a realizat nici sarcina pe care o are ca organ abilitat cu drept de verificare a unor asemenea declarații, să inițieze o procedură de examinare a lor, concluzia asupra căroră să fie prezentată ulterior instanței.

Aceste prevederi legale au fost neglijate de instanța de apel, care a pus la baza condamnării declarațiile martorului Goro Victor, date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe. Acest martor nu a fost audiat în instanța de apel și procurorul nu a insistat asupra audierii lui.

În asemenea cazuri, omisiunile organului de urmărire penală și ale procurorului nu pot fi puse pe seama persoanei inculpate.

La baza condamnării instanța de apel a pus în calitate de probe: raportul de autosesizare a OUP al CCTP al MAI; ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delictive, prin care au fost recunoscute drept corpuri delictive copia procesului-verbal de audiere a martorului Ciobanu Oxana, declarații pe care le-a

depus în cadrul cauzei penale nr. 2011515039; ordonanța de ridicare de la partea vătămată a copiei pașaportului RM seria și nr. B 0896695 pe numele Oxanei Ciobanu în care este aplicată și fotografia fiului minor Ciobanu Cristi și vizele eliberate de către Ambasada Bulgariei; ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delictive, prin care au fost anexate pașapoartele cet. R. Moldova pe numele Oxanei Ciobanu; ordonanța de anexare la cauza penală a documentelor, prin care a fost anexată informația parvenită de la Ambasada Bulgariei.

Conform art. 255 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal, organul de urmărire penală, prin ordonanță, dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale, dar în nici un caz ele nu constituie mijloace de probă.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărîrii este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. În corespundere cu art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că dispozitivul hotărîrii este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că dispozitivul hotărîrii este expus neclar și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentul regăsit în recurs că decizia instanței de apel *este lipsită de o nemotivare adecvată (pct. 5 din decizie)*, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar. Pedepsa aplicată inculpatei a fost individualizată și aplicată în limitele prevederilor legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpata este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Chiforișin Zinaida Gheorghe împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, declarat de inculpata

*Chiforișin Zinaida Gheorghe, născută la
09 iulie 1974 în s. Curchi, r-nul Orhei, domiciliată în mun.
Chișinău, str. Gh. Asachi 63, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Chiforișin Zinaida Gheorghe împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc